

چهارشنبه ۱۸ خرداد ۱۴۰۱ ۸ ذی‌القعدة ۱۴۴۳ ه‍. ق ژوئن ۲۰۲۲

خبر

حدادعادل مطرح کرد؛

ایرانشناسی در روسیه خالی از خوی استعماری است

غلامعلی حدادعادل در نشست‌های مشترک میان‌رشته‌ای ایران‌شناسی و اساتید زبان و ادبیات فارسی اوراسیا به همت رایزنی فرهنگی و سفارت ایران در روسیه با سخنرانی غلامعلی حداد عادل رئیس بنیاد سعدی و فرهنگستان زبان و ادب فارسی و با حضور بیش از ۷۰ نفر از ایران‌شناسان و اساتاد زبان فارسی از روسیه و حوزه اوراسیا از جمله قزاقستان، تاجیکستان و ارمنستان در مسکو برگزار شد.

در ابتدای این همایش هایرانشناسان و اساتید زبان فرهنگی ایران و دبیر این همایش با اشاره به اینکه پس از وقفه‌ای دوساله به دلیل شرایط ناشی از همه گیری کرونا دوره ششم را برگزار می‌کنیم، گفت: برای ارتباط مستمر با ایران‌شناسان دبیرخانه دائمی همایش در رایزنی فرهنگی کار خود را در طول سال ادامه خواهد داد و از سال آینده در هفته آخر اردیبهشت همزمان با روز بزرگداشت فردوسی میزان اساتید خواهیم بود.

احمدوند فراخوان مقاله برای درج در کتاب مجموعه مقالات همایش هفتم، اعلام اولویت‌های پژوهشی برای حمایت از آثار محققان در حوزه ایران‌شناسی و اعطای فرصت مطالعاتی و پژوهانه را از جمله فعالیت‌های دبیرخانه همایش ذکر کرد. وی افزود: افتتاحیه همایش امروز با سخنرانی و غلامعلی حداد عادل رئیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی و رئیس بنیاد سعدی، کاظم جلالی سمیر ج. ا. ایران و ایربنا کرایوا رئیس دانشگاه دولتی زبان‌شناسی مسکو و اختتامیه با سخنرانی الان آگایف رئیس دانشگاه دولتی اوستیای شمالی برگزار می‌شود.

در ششمین همایش ایران‌شناسان و اساتید زبان و ادبیات فارسی اوراسیا ۲۴ نفر از اساتید دانشگاه و کارشناسان از شهرهای مختلف فدراسیون روسیه مانند مسکو، یکتاتینبورگ، نیژنی نووگوراد، پتربورگ، ماسچاق قلع، قازان، ولادی قفقاز و همچنین کشورهای قزاقستان، تاجیکستان و ارمنستان در سه پنل تخصصی درباره موضوعات و مسائل ایران‌شناسی و زبان فارسی در حوزه اوراسیا سخنرانی می‌کنند. پنل سوم این همایش با تأکید بر ایران‌شناسان جوان به سخنرانی ۸ استاد جوان از دانشگاه‌های مختلف روسیه اختصاص یافته است. سپس کاظم جلالی سفیر کشورشان ضمن گرامی‌تذات مقام امام خمینی (ره) به نیاز دو کشور به بازسازی شناخت از یکدیگر، اشاره کرد. وی با انتقاد از برخی ایران شناسان و روس‌شناسان دو کشور که در تاریخ و گذشته بازمانده‌اند گفت: ایران نوین را باید بازشناخت. ایران نوین مولفه‌هایی دارد که از جمله آن استقلال و سیاست خارجی مستقل است.

جلالی افزود: خوداتکایی از دیگر مؤلفه‌های کشورمان است که در شناخت ایران نوین، باید به آن توجه شود. خودباوری و خوداتکایی که محصول آموزه‌های اسلام و مکتب امام خمینی (ره) است و به ایران توان داده است که در این سال‌ها با وجود تحریم و تهدید کشور خود را بسازد و در علمی مانند نانوتکنولوژی و بیوتکنولوژی به پیشرفت‌های قابل توجه دست پیدا کند. از سوی دیگر روسیه جدید هم نیاز به بازشناسی دارد. باید مختصات روسیه‌نوین را نیز بازشناخت و نباید صرفاً به برخی دوره‌های تاریخی میان دو کشور ایران و روسیه محدود بمانیم.

جلالی در پایان با انتقاد از عدم توسعه کافی شناخت فرهنگی دو کشور از یکدیگر، بر ضرورت داشتن زبان مشترک به عنوان ابزار شناخت تأکید کرده و مسئله تأسیس شبکه روس زبان در ایران و تلویزیون فارسی زبان در روسیه را یکی از مهم‌ترین گام‌ها دانست که تاکنون به انجام نرسیده است.

در ادامه غلامعلی حدادعادل با تشریح تاریخچه ایران‌شناسی در غرب و اهداف طراحی شده برای پهرین‌داری‌های مختلف از این موضوع گفت: ایران‌شناسی پس از انقلاب اسلامی به دو دسته اصلی تقسیم می‌شود که یکی با هدف سیاه‌نمایی به منظور تقابل با انقلاب اسلامی و دیگری بدنبال شناخت بیشتر از ایران است.

سخنرانان این بخش از همایش «ژالینا پلی یوا» رئیس دانشکده تاریخ دانشگاه «دلویت اوستیای شمالی» «مستوره احمدوا» مدیر اتاق ایران دانشگاه «فدرال قازان»، «نوری محمدراده» مدیر اتاق ایران دانشگاه دولتی داغستان، «مدینه ساخی یوا» استاد اتاق ایران دانشگاه دولتی «اوستیای شمالی» بودند.

فرهنگ و هنر

بازیگران غیردولتی در دیپلماسی کار کرده‌ای دیپلماتیک کارشناسی مناسب به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.

سیدمحمود کمال آرا (زکریا) روزنامه نگار آزاد در خصوص اتاق فک، بازیگر غیردولتی دیپلماسی یادداشتی نوشته که در اختیار مهر قرار گرفته است.

مشروح این یادداشت را می‌خوانیم؛

زمانی بود که طرح نقش آفرینی افراد غیر رسمی در دیپلماسی احقانه به نظر می‌رسید، اما ماهیت دیپلماسی یا درک فزاینده نقش بازیگران غیر دولتی تا حد زیادی تغییر کرده است. مدت طولانی است که ایفای نقش بازیگران غیر دولتی در امور بین الملل مورد شناسایی قرار گرفته و تعداد بازیگران غیردولتی و میزان نفوذ آنها در سال های اخیر افزایش یافته است. از آنجا که حضور بازیگران غیردولتی در روابط بین الملل افزایش یافته، ادبیات مربوط به آنها (بازیگران غیردولتی) نیز ارتقا یافته و پرداختن به نقش، ماهیت و تأثیر آن ها بر روابط بین الملل آغاز شده است.

منظور از بازیگران غیردولتی، طیفی از واحدهایی هستند که جایگاه خود را به عنوان چهره‌های با نفوذ در روابط بین الملل تثبیت کرده اند. برخی از این بازیگران عبارتند از: سازمان‌های فراملی و بین دولتی، سازمان‌های غیردولتی، سازمان‌های غیرمدنی نظیر گروه‌های تروریستی، قاچاقچیان اسلحه و موادمخدر و قاچاقچیان انسان، شرکت‌های چند ملیتی، بنیادهای بشردوستانه، افراد مشهور، انجمن‌های حرفه‌ای (فراملی) که استانداردها و هنجارهای جهانی را تعیین کرده اند و حکمرانی جهانی شبکه ای را تشکیل می‌دهند. بازیگران جامعه مدنی در نقش واسطه‌های دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از دیپلماسی نوین است. از زاویه دیگر، دیپلمات‌های امروزی اساساً وظیفه کمک به هدایت کشورهای خود در مخاطرات جهانی شدن را بر عهده دارند. وزارت‌های خارجه و کارگزاران دیپلماتیک آنها برای کمک به انجام این وظیفه، به طور فزاینده ای بازیگران جدیدی را وارد قلمروی سنتی دیپلماسی

می‌کنند. این کار را دیپلماسی چند جانبه، تلفیقی یا کاتالیزوری نامیده اند که همکاری بیشتر بین دیپلمات رسمی سنتی و بازیگران دیپلماتیک نوین را شامل می‌شود که از روش‌های بسیار، وظایف دیپلماسی سنتی را بر عهده گرفته و گسترش می‌دهند.

دیپلماسی مسیر ۲؛ به تعامل دیپلماتیک بین

افرادی که کارگزار دولت نیستند، اشاره دارد. این اصطلاح پویژه در حوزه حل منازعه، سودمند است.

این نوع از دیپلماسی کانال ارتباطی مفهانی ای

سازمان‌های غیرمدنی نظیر گروه‌های تروریستی،

قاچاقچیان اسلحه و موادمخدر و قاچاقچیان انسان،

شرکت‌های چند ملیتی، بنیادهای بشردوستانه،

افراد مشهور، انجمن‌های حرفه‌ای (فراملی)) که

استانداردها و هنجارهای جهانی را تعیین کرده اند

و حکمرانی جهانی شبکه ای را تشکیل می‌دهند.

بازیگران جامعه مدنی در نقش واسطه‌های

دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع

خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی

عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های

سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که

دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار

است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران

غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق

فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی

دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای

فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته

و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید

پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان

بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری

فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده

شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری

پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین

نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از

دیپلماسی نوین است. از زاویه دیگر، دیپلمات‌های

امروزی اساساً وظیفه کمک به هدایت کشورهای

خود در مخاطرات جهانی شدن را بر عهده دارند.

وزارت‌های خارجه و کارگزاران دیپلماتیک آنها

برای کمک به انجام این وظیفه، به طور فزاینده ای

بازیگران جدیدی را وارد قلمروی سنتی دیپلماسی

امتیاز

روزنامهصبح ایران

بازیگران غیردولتی در دیپلماسی کار کرده‌ای دیپلماتیک دارند

– به حداقل رساندن تنش بین دولت‌ها در روابط بین الملل

– نمادپردازی کردن از وجود جامعه دولت‌ها

با ورودبه عصر حاضر،ارتباطاتخارج از کانال‌های

دولتی به یکی از بخش‌های کلیدی دیپلماسی تبدیل

شده است، چه تحت عنوان ((دیپلماسی عمومی))

و چه (بُعد عمومی که اکنون، محور شیوه‌های

دیپلماتیک است)) مفهوم سازی می‌شود. جفری

وایزمن نشان می‌دهد که چگونه دولت‌ها، بُعد سومی

را به تعامل وجانبه و چندجانبه خود با دیگر دولت‌ها

اضافه کرده اند که در آن، دولت‌ها با بازیگران غیر

دولتی تعامل می‌کنند.

نقش بالقوه اتاق‌های فکر در دیپلماسی

با استفاده از تعاریف فوق، این یادداشت بر

چهار کارکرد دیپلماتیک تمرکز خواهد کرد که به

طور بالقوه کمک می‌کند. این روش‌های فکر انجام می‌شود:

دیپلماسی شبکه ای

دیپلماسی مسیر ۲؛ به تعامل دیپلماتیک بین

افرادی که کارگزار دولت نیستند، اشاره دارد. این

اصطلاح پویژه در حوزه حل منازعه، سودمند است.

این نوع از دیپلماسی کانال ارتباطی مفهانی ای

سازمان‌های غیرمدنی نظیر گروه‌های تروریستی،

قاچاقچیان اسلحه و موادمخدر و قاچاقچیان انسان،

شرکت‌های چند ملیتی، بنیادهای بشردوستانه،

افراد مشهور، انجمن‌های حرفه‌ای (فراملی)) که

استانداردها و هنجارهای جهانی را تعیین کرده اند

و حکمرانی جهانی شبکه ای را تشکیل می‌دهند.

بازیگران جامعه مدنی در نقش واسطه‌های

دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع

خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی

عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های

سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که

دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار

است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران

غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق

فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی

دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای

فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته

و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید

پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان

بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری

فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده

شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری

پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین

نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از

دیپلماسی نوین است. از زاویه دیگر، دیپلمات‌های

امروزی اساساً وظیفه کمک به هدایت کشورهای

خود در مخاطرات جهانی شدن را بر عهده دارند.

وزارت‌های خارجه و کارگزاران دیپلماتیک آنها

برای کمک به انجام این وظیفه، به طور فزاینده ای

بازیگران جدیدی را وارد قلمروی سنتی دیپلماسی

دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع

خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی

عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های

سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که

دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار

است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران

غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق

فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی

دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای

فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته

و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید

پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان

بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری

فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده

شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری

پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین

نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از

دیپلماسی نوین است. از زاویه دیگر، دیپلمات‌های

امروزی اساساً وظیفه کمک به هدایت کشورهای

خود در مخاطرات جهانی شدن را بر عهده دارند.

وزارت‌های خارجه و کارگزاران دیپلماتیک آنها

برای کمک به انجام این وظیفه، به طور فزاینده ای

بازیگران جدیدی را وارد قلمروی سنتی دیپلماسی

دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع

خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی

عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های

سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که

دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار

است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران

غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق

فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی

دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای

فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته

و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید

پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان

بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری

فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده

شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری

پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین

نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از

دیپلماسی نوین است. از زاویه دیگر، دیپلمات‌های

امروزی اساساً وظیفه کمک به هدایت کشورهای

خود در مخاطرات جهانی شدن را بر عهده دارند.

وزارت‌های خارجه و کارگزاران دیپلماتیک آنها

برای کمک به انجام این وظیفه، به طور فزاینده ای

بازیگران جدیدی را وارد قلمروی سنتی دیپلماسی

دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع

خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی

عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های

سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که

دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار

است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران

غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق

فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی

دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای

فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته

و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید

پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان

بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری

فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده

شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری

پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین

نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از

دیپلماسی نوین است. از زاویه دیگر، دیپلمات‌های

امروزی اساساً وظیفه کمک به هدایت کشورهای

خود در مخاطرات جهانی شدن را بر عهده دارند.

وزارت‌های خارجه و کارگزاران دیپلماتیک آنها

برای کمک به انجام این وظیفه، به طور فزاینده ای

بازیگران جدیدی را وارد قلمروی سنتی دیپلماسی

دولت

بازیگران جامعه مدنی می‌توانند در جوامع

خارجی در نقش واسطه‌های دولت در سطح محلی

عمل کنند. آنها نظر کارشناسی مناسب و مشاوره‌های

سیاسی به دولت‌ها می‌دهند و در عرصه‌هایی که

دسترسی دیپلمات‌های دولتی رسمی به آنها دشوار

است، کارکردهای دیپلماتیک را ایفا می‌کنند.بازیگران

غیردولتی، همچون سازمان‌های غیردولتی و اتاق

فکر در نقش بازیگران دیپلماتیک، نقاط قوت خاصی

دارند که دولت‌ها به آنها اشراف یافته اند و در اجرای

فعالیت دیپلماتیک خود، آنها را در اختیار خود گرفته

و مورد استفاده قرار می‌دهند. در این چارچوب شاید

پذیرفتنی‌تر به نظر می‌رسد که اتاق‌های فکر به عنوان

بازیگران غیردولتی پروردار از قدرت و تأثیر گذاری

فزاینده بر امور بین المللی، در دیپلماسی شرکت داده

شوند.

امروزه دیپلماسی ابعاد چند جانبه تری

پیدا کرده است، گرچه دیپلماسی دوجانبه بین

نمایندگان رسمی دولت‌ها هنوز بخشی حیاتی از

دیپلماسی نو